

5. Pôstna nedeľa A

*Nik, kto žije a verí vo mňa,
nezomrie naveky. (Jn 11,26)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Ezechiela 37,12-14

Toto hovorí Pán, Boh: "Ľud môj, ja otvorím vaše hroby, vyvediem vás z vašich hrobov a vovediem vás do krajiny Izraela. A spoznáte, že ja som Pán, keď otvorím vaše hroby a vyvediem vás z vašich hrobov, ľud môj. A vložím do vás svojho ducha a ožijete. Vovediem vás do vašej zeme a spoznáte, že ja som Pán. Povedal som a splním."

Druhé čítanie

List Rimanom 8,8-11

Bratia a sestry, Bohu sa nemôžu páčiť tí, čo sú pod vládou tela. Vy nie ste pod vládou tela, ale ducha, pravda, ak vo vás prebýva Duch Boží. Lebo kto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho. Ale ak je vo vás Kristus, telo je síce následkom hriechu podrobené smrti, no duch je život pre spravodlivosť. A keď vo vás prebýva Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, potom ten, čo vzkriesil z mŕtvych Krista, aj vaše smrteľné telá oživí svojím Duchom, ktorý prebýva vo vás.

Evanjelium

Ján 11,3-7.17.20-27.33b-45

Lazárove sestry odkázali Ježišovi: "Pane, ten, ktorého miluješ, je chorý." Keď to Ježiš počul, povedal: "Táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu, aby bol ňou oslávený Syn Boží." Ježiš miloval Martu i jej sestru aj Lazára. Keď sa dopočul, že je chorý, zostal ešte dva dni tam, kde bol. Až potom povedal svojim učeníkom: "Poďme znova do Judska." Ježiš šiel a zistil, že Lazár je už štyri dni v hrobe. Keď Marta počula, že prichádza Ježiš, išla mu naproti. Mária ostala doma. Marta povedala Ježišovi: "Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol zomrel. Ale aj teraz viem, že o čokoľvek Boha poprosíš, Boh ti dá." Ježiš jej povedal: "Tvoj brat vstane z mŕtvych." Marta mu odpovedala: "Viem, že vstane pri vzkriesení v posledný deň." Ježiš jej povedal: "Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, nezomrie naveky. Veríš tomu?"

Povedala mu: "Áno, Pane, ja som, uverila, že ty si Kristus, Syn Boží, ktorý má prísť na svet."

Ježiš sa zachvel v duchu a vzrušený sa opýtal: "Kde ste ho uložili?"

Povedali mu: "Pane, pod' sa pozrieť." A Ježiš zaplakal. Vtedy povedali Židia: "Hľa, ako ho miloval!" Niektorí z nich však hovorili: "Nemohol tento, čo slepému otvoril oči, urobiť, aby Lazár nezomrel?"

Ježiš sa znova zachvel a pristúpil k hrobu. Bola to jaskyňa uzavretá kameňom.

Ježiš povedal: "Odvalte kameň!"

Marta, sestra mŕtveho, mu povedala: "Pane, už páchne, veď je už štyri dni mŕtvy."

Ježiš jej povedal: "Nehovoril som ti, že ak uveríš, uvidíš Božiu slávu?"

Odvalili teda kameň. Ježiš zdvihol oči k nebu a povedal: "Otče, ďakujem ti, že si ma vypočul. A ja som vedel, že ma vždy počuješ, ale povedal som to pre zástup, čo tu stojí, aby uverili, že si ma Ty poslal."

Keď to povedal, zvolal mocným hlasom: "Lazár, pod' von!" A mŕtvy vyšiel. Nohy a ruky mal ovinuté plachtami a tvár obviazanú šatkou. Ježiš im povedal:

"Porozväzujte ho a nechajte ho odísť!"

Vtedy mnohí Židia, ktorí prišli k Márii a videli, čo Ježiš urobil, uverili v neho.

Na zamyslenie

Pri podrobnejšom pozorovaní nášho životného poľa zistíme, že je plné hrobov. Počas nášho života platí, že čím sme starší o to viac znášame, zdolávame menšie alebo väčšie prípady smrti. Musíme sa rozlúčiť s predstavami a snami o našom živote, ktoré sa nedajú alebo už sa nedajú zrealizovať. Je potrebné vyrovnať sa so svojimi vlastnými slabosťami, so slabosťami druhých, so sklamaniami a rozchodmi vo vzťahu, so skúsenosťami odcudzenia v partnerstve, so samotou a vinou. Niekedy zakúsime tak hlboko siahajúce zranenia, že nám doslova uniká životná sila a my sa cítime zmeravení a ako mŕtvi.

Marta, ktorú poznáme ako tú, ktorá stojí oboma nohami na zemi, a ktorá jedná veľmi priamo v situácii, keď Ježišovi hneď pri jeho príchode hovorí o celej jej núdzi, jej smútku ba dokonca Ježišovi to až vyčíta (keby si tu bol býval ...!). Jej otvorenosť chce aj nás povzbudiť k tomu, aby sme sa aj my nebáli vyjadriť Ježišovi náš hnev, našu sťažnosť, našu biedu, naše nezodpovedané otázky ... Dnešné evanjelium je pozvaním k tomu, aby sme dôverovali, že Ježiš toto všetko počuje a berie to s vážnosťou.

"Bože, ja ťa nerozumiem, ale klaniam sa pred tebou." Len priznanie si a vytrvanie v našej núdzi a v našich rozpakoch vzhľadom na hroby na našom životnom poli nám môžu byť pri tom oporou, aby sme sa natrvalo nezavrtali do nášho utrpenia, ale aby sme pozdvihli opäť náš pohľad, aj keď možno plný bolesti, predsa však plný dôvery v Boha života. Možno budeme potom cez túto všetku zlosť, núdzu a samotu obdarení tou vierou, ktorá hovorí o Ježišovi ako o pánovi nad životom a smrťou, a ktorá sa opiera o prislúbenie hlásané prorokom Ezechielom: Boh chce do nás vdýchnuť nový život. Daruje nám nového ducha života do všetkých tých mnohých malých umieraní nášho bytia až po fyzickú smrť na konci nášho pozemského života. Len s vierou vo vzkriesenie sa nám podarí vo všetkých životných situáciách – aj v tých zdanlivo bezvýhodiskových – hľadiť na smrť nie ako na "exitus" (koniec), ale ako na "transitus" (prechod k novému bytiu) a z tohto presvedčenia rozhodovať sa vždy a zas pre život! Keď prežijeme v našom živote to, ako do nás Boh vdychuje stále nanovo svojho živého Ducha, môžeme aj druhým s jasným presvedčením prislúbiť: Boh chce zmŕtvychvstanie a nový život – aj pre teba!

5. Pôstna nedeľa A

*Nik, kto žije a verí vo mňa,
nezomrie naveky. (Jn 11,26)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Ezechiela 37,12-14

Toto hovorí Pán, Boh: "Ľud môj, ja otvorím vaše hroby, vyvediem vás z vašich hrobov a vovediem vás do krajiny Izraela. A spoznáte, že ja som Pán, keď otvorím vaše hroby a vyvediem vás z vašich hrobov, ľud môj.

A vložím do vás svojho ducha a ožijete. Vovediem vás do vašej zeme a spoznáte, že ja som Pán. Povedal som a splním."

Druhé čítanie

List Rimanom 8,8-11

Bratia a sestry, Bohu sa nemôžu páčiť tí, čo sú pod vládou tela. Vy nie ste pod vládou tela, ale ducha, pravda, ak vo vás prebýva Duch Boží. Lebo kto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho. Ale ak je vo vás Kristus, telo je síce následkom hriechu podrobené smrti, no duch je život pre spravodlivosť. A keď vo vás prebýva Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, potom ten, čo vzkriesil z mŕtvych Krista, aj vaše smrteľné telá oživí svojím Duchom, ktorý prebýva vo vás.

Evanjelium

Ján 11,1-45

Ochorel istý Lazár z Betánie, z mestečka Márie a jej sestry Marty. Bola to tá Mária, ktorá Pána pomazala olejom a poutierala mu nohy svojimi vlasmi. Jej brat Lazár ochorel. Preto jeho sestry odkázali Ježišovi: "Pane, ten, ktorého miluješ, je chorý."

Keď to Ježiš počul, povedal: "Táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu, aby bol ňou oslávený Syn Boží."

Ježiš miloval Martu i jej sestru aj Lazára.

Keď sa dopyčul, že je chorý, zostal ešte dva dni tam, kde bol. Až potom povedal svojim učeníkom: "Poďme znova do Judska."

Učeníci mu odvrávali: "Rabbi, len nedávno ťa Židia chceli ukameňovať a zasa ta ideš?"

Ježiš odpovedal: "Nemá deň dvanásť hodín? Kto chodí vo dne, nepotkne sa, lebo vidí svetlo tohto sveta, ale kto chodí v noci, potkne sa, lebo mu chýba svetlo."

Po týchto slovách im povedal: "Náš priateľ Lazár usnul, idem ho zobudiť."

Učeníci mu povedali: "Pane, ak spí, ozdravie."

Ježiš však hovoril o jeho smrti, a oni si mysleli, že hovorí o spánku.

Vtedy im Ježiš otvorene povedal: "Lazár zomrel. A kvôli vám som rád, že som tam nebol, aby ste uverili. Poďme k nemu!"

Tomáš, nazývaný Didymus, povedal ostatným učeníkom: "Poďme aj my a zomrime s ním."

Ježiš šiel a zistil, že Lazár je už štyri dni v hrobe. Betánia bola pri Jeruzaleme, vzdialená asi pätnásť stádií, a tak mnoho Židov prišlo potešiť Martu a Máriu v žiali za bratom.

Keď Marta počula, že prichádza Ježiš, išla mu naproti. Mária ostala doma.

Marta povedala Ježišovi: "Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol zomrel. Ale aj teraz viem, že o čokoľvek Boha poprosíš, Boh ti dá."

Ježiš jej povedal: "Tvoj brat vstane z mŕtvych."

Marta mu odpovedala: "Viem, že vstane pri vzkriesení v posledný deň."

Ježiš jej povedal: "Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, nezomrie naveky. Veríš tomu?"

Povedala mu: "Áno, Pane, ja som uverila, že ty si Kristus, Syn Boží, ktorý má prísť na svet."

Po týchto slovách odišla, potajomky zavolať svoju sestru Máriu a povedala: "Učiteľ je tu a volá ťa."

Len čo to Mária počula, rýchlo vstala a šla k nemu. Ježiš totiž ešte nevošiel do mestečka, ale bol na mieste, kam mu Marta vyšla naproti. Židia, ktorí boli s ňou v dome a potešovali ju, keď videli, že Mária rýchlo vstala a vyšla, išli za ňou, lebo si mysleli, že ide k hrobu, aby sa tam vyplakala.

Keď Mária prišla ťa, kde bol Ježiš, a zazrela ho, padla mu k nohám a povedala mu: "Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol zomrel."

Keď Ježiš videl, že plače a že plačú aj Židia, čo prišli s ňou, zachvel sa v duchu a vzrušený sa opýtal: "Kde ste ho uložili?"

Povedali mu: "Pane, poď sa pozrieť." A Ježiš zaplakal. Vtedy povedali Židia: "Hľa, ako ho miloval!"

Niektorí z nich však hovorili: "Nemohol tento, čo slepému otvoril oči, urobiť, aby Lazár nezomrel?"

Ježiš sa znova zachvel a pristúpil k hrobu. Bola to jaskyňa uzavretá kameňom.

Ježiš povedal: "Odvalte kameň!"

Marta, sestra mŕtveho, mu povedala: "Pane, už páchne, veď je už štyri dni mŕtvy."

Ježiš jej povedal: "Nehovoril som ti, že ak uveríš, uvidíš Božiu slávu?"

Odvalili teda kameň. Ježiš zdvihol oči k nebu a povedal: "Otče, ďakujem ti, že si ma vypočul. A ja som vedel, že ma vždy počuješ, ale povedal som to pre zástup, čo tu stojí, aby uverili, že si ma Ty poslal."

Keď to povedal, zvolal mocným hlasom: "Lazár, poď von!" A mŕtvy vyšiel. Nohy a ruky mal ovinuté plachtami a tvár obviazanú šatkou. Ježiš im povedal: "Porozväzujte ho a nechajte ho odísť!"

Vtedy mnohí Židia, ktorí prišli k Márii a videli, čo Ježiš urobil, uverili v neho.

Na zamyslenie

Pri podrobnejšom pozorovaní nášho životného poľa zistíme, že je plné hrobov. Počas nášho života platí, že čím sme starší o to viac znášame, zdolávame menšie alebo väčšie prípady smrti. Musíme sa rozlúčiť s predstavami a snami o našom živote, ktoré sa nedajú alebo už sa nedajú zrealizovať. Je potrebné vyrovnať sa so svojimi vlastnými slabosťami, so slabosťami druhých, so sklamaniami a rozchodmi vo vzťahu, so skúsenosťami odcudzenia v partnerstve, so samotou a vinou. Niekedy zakúsime tak hlboko siahajúce zranenia, že nám doslova uniká životná sila a my sa cítime zmeravení a ako mŕtvi.

Marta, ktorú poznáme ako tú, ktorá stojí oboma nohami na zemi, a ktorá jedná veľmi priamo v situácii, keď Ježišovi hneď pri jeho príchode hovorí o celej jej núdzi, jej smútku ba dokonca Ježišovi to až vyčíta (keby si tu bol býval ...!). Jej otvorenosť chce aj nás povzbudiť k tomu, aby sme sa aj my nebáli vyjadriť Ježišovi náš hnev, našu sťažnosť, našu biedu, naše nezodpovedané otázky ... Dnešné evanjelium je pozvaním k tomu, aby sme dôverovali, že Ježiš toto všetko počuje a berie to s vážnosťou.

"Bože, ja ťa nerozumiem, ale klaniam sa pred tebou." Len priznanie si a vytrvanie v našej núdzi a v našich rozpakoch vzhľadom na hroby na našom životnom poli nám môžu byť pri tom oporou, aby sme sa natrvalo nezavrtali do nášho utrpenia, ale aby sme pozdvihli opäť náš pohľad, aj keď možno plný bolesti, predsa však plný dôvery v Boha života. Možno budeme potom cez túto všetku zlosť, núdzu a samotou obdarení tou vierou, ktorá hovorí o Ježišovi ako o pánovi nad životom a smrťou, a ktorá sa opiera o prisľúbenie hlásané prorokom Ezechielom: Boh chce do nás vdýchnuť nový život. Daruje nám nového ducha života do všetkých tých mnohých malých umieraní nášho bytia až po fyzickú smrť na konci nášho pozemského života. Len s vierou vo vzkriesenie sa nám podarí vo všetkých životných situáciách – aj v tých zdanlivo bezvýhodiskových – hľadieť na smrť nie ako na "exitus" (koniec), ale ako na "transitus" (prechod k novému bytiu) a z tohto presvedčenia rozhodovať sa vždy a zas pre život! Keď prežijeme v našom živote to, ako do nás Boh vdychuje stále nanovo svojho živého Ducha, môžeme aj druhým s jasným presvedčením prisľúbiť: Boh chce zmŕtvychvstanie a nový život – aj pre teba!